

28 Şubat'ın Ardından

KAPAK

28 Şubat'ın Ardından

Hülya Şekerci

Özgür- Der Başkanı

A skeri muhtıra, postmodern darbe... Adını ne koyarsanız koyun, 28 Şubat tarihi Türkiye'de kendini İslam'a nisbet eden herkesin üzerinde demoklesin kılıcı gibi sallanıp duran bir sürecin başlangıcıdır.

Gerçi ülke darbelere oldukça alışkındır ve muhalif söylemin basiretsizleştiği her dönemde beklenen bir misafirdir. Dolayısıyla Türk siyasi

tarihinin önemli kavramlarından darbe. Ve her darbe 'azgittik, uz gittik bir de arkamıza baktık ki bir arpa boyu yol almışız' diye başlayan hikayeler gibi bir arpa boyu katedilen demokrasi mesafesinin yeniden başlatılması sonucunu doğurur. Aslında bu durum, Üçüncü Dünya ülkeleri demokrasisinin bir serencamıdır.

Bilindiği gibi demokrasinin vazgeçilmez ilkelere, *kuvvetler ayrılığı* yasama, yürütme ve yargının M.G.K.'nın elinde toplanmasıyla *kuvvetler birliği* haline geldiği Türkiye'de insan hak ve hürriyetleri bir fantezi konumuna düşmüştür. Aslında her darbe bu sonucu doğurmaktadır ancak 28 Şubat

ÖZGÜR-DER

muhtırası, bu işin bu kadar pervasızca yapıldığı bir darbe olarak bir ayrıcalığa sahiptir. *Tevsiye* kararlarını, *enir ve tehdit* olarak anlayan Meclis'in, halkı temsil etmesi kitaplarında yazan teorik bilgi olmanın ötesine gidememektedir. "Bu meclis aritmetiğiyle İmam-Hatip'ler kapatılmaz" derken halkın açtığı okullar kapatılmış ve ardından nefes almıyandan gelen yasaklar, kurulan komp-

lolarla başlatılan sindirme operasyonları inanılanların hareket alanını daraltmıştır.

Bu darbe, birilerinin siyasi İslam kategorisinde değerlendirildiği kişi ya da guruplara dokunmakla kalmayıp uzlaşmayı hareketlerinin temelini almış yapılara kadar uzanmıştır. Böylelikle Rabbinin "sen *tanımanen ahlak* gibi olmadıkça senden *hoşnut olmazlar*" ayeti tecelli etmiştir. Darbeciler halka hiçbir zaman güvenmemekte ve siyasi İslamcı dedikleri kesimin potansiyeli olarak algılamaktadırlar.

28 Şubat'ın nelete malolduğunu hepimiz yakinen biliyoruz. Bu yüzden darbenin marifetlerini

sıralamaktan çok müslümanların sistemi sağlıklı bir şekilde nasıl değerlendirilecekleri ve bundan sonra ne yapmaları gerektiği üzerinde düşünmek gerekir.

En son darbe, genellikle insan haklarına yapılan ihlaller konusunda değerlendiriliyor; ancak madalyonun diğer yönüne baktığımızda görebilecek olanlar için bu darbenin İslami camianın eksikliklerini gidermesi açısından bir fırsat olarak değerlendirilebileceği kanaatindeyim. Bu noktada birkaç değini- de bulunacağım:

* Bu süreç, niceliksel büyümenin ne kadar sanal olduğunu göstermiş olmalı. Binlerce başörtülünün üniversitede okuması, yüzlerce özel okullarınızın açılmış olması, vs. mesafe katettiğimiz anlamına gelmiyor. Böylelikle niteliğin gerekliliği ön plana çıkmıştır. Doğrusu bu kadar kolay vazgeçi-

**Demokrasinin vazgeçilmez ilke-
lerinden kuvvetler ayrılığı yasa-
ma, yürütme ve yargının
M.G.K.'nın elinde toplanmasıyla
kuvvetler birliği haline geldiği
Türkiye'de insan hak ve hürriyet-
leri bir fantezi konumuna düş-
müştür. Aslında her darbe bu so-
nucu doğurmaktadır ancak 28
Şubat muhtırası, bu işin bu kadar
pervasızca yapıldığı bir darbe
olarak bir ayrıcalığa sahiptir.**

len konumların bir ka-
zanım olduğu oldukça
tartışma götürür.

* Ayrıca 28 Şubat, bir turnosol rolünü görmüştür. Kimin ne olduğunu ortaya çı-
karmıştır. Bir zamanki
"devleti ele geçirece-
ğiz" gibi hayalci ve kal-
kış noktası yanlış söy-
lemelerin kofluğu orta-
ya çıkmıştır. Ne yazık
ki bu söylemden vaz-
geçenler Kur'an'a yeni-
den soru soracaklarına
liberal ve demokrat bir
kavuşa bu mudur.

* Postmodern dar-
be, bize bir gerçeği da-

ha göstermiştir ki ne uzlaşmacı muhafazakar çizgi
ne de romantik devrimci çizgi bizi darbelere karşı
koruyamaz. Önüne koyduğu hedefleri ve bu hede-
fe giden mücadele metodunu Kur'an'dan ve dola-
yısıyla Rasul'un sünnetinden çıkaran bağımsız bir
İslami kimliğe ulaşamadıkça niteliksel büyümeler
darbeler karşısında deniz köpüğü gibi yok olmaya
mahkumdur.

* Darbe çoğunluk üze-
rinde yığınlık ve umutsuz-
luk psikolojisi oluşturmuş-
tur. Geldiğimiz noktada ya-
pılacak en önemli şey: Umudun
aşılmasıdır. Ancak umut ha-
yalı bir beklenti olmamalı,
şartların kendiliğinden ve dış
faktörlerle gerçekleşeceği za-
habına kapılmamalıdır. Ak-
sine umudu bizler üretmeli-
yiz. Kalan sağılar bizindir di-
yerek yeniden besleme çek-
meli ve kararlılığımızı umu-
dumuzun mihengi yapmalı-
yız. Ki ümmet bu dirilişi
beklemektedir. ■

